

**ЕСЛИ У ВАС
ВСЕ ХОРОШО,
ТЕРПИТЕ
ДАЛЬШЕ.**

Джерело фото
(AP Photo/Heribert Proepper)

ЕСЛИ НЕТ →

ВСТУПИТЬ В "ПОСТУП"

ПРО МАРАЗМ ДЕМОКРАТІЇ

Сергій Воробіов
член ГО «Поступ»
м. Чернігів

відкореговано у відповідності з побажанням мешканців. Точно з таким проханням виступили мешканці будинків 17 та 21, де теж зібрали підписи, теж були звернення і теж була позитивна відповідь УЖКГ. Здавалося б, що це тенденція. Але ні. Мешканці будинку Рокоссовського 19 завзято боролись спочатку проти облаштування тротуару вздовж міждворового проїзду, потім боролись проти паркувального майданчика, потім проти розширення проїзду до 4,5м, задля чого прийшлося зпилити 3 тополі. В своїй війні вони скаржились на мене і звертались зі своєю позицією, куди тільки придумали: КП "Деснянське", заму мера з питань ЖКГ, в прокуратуру, в екологічну інспекцію, відділ звернень громадян, меру. Позиція їх така: ми тут живемо, нам тут дорогу розширювати не потрібно і тротуар не потрібен, бо будуть всі їздити і нам заважати.

Вмовив я проєктантів і керівництво Управління ЖКГ заасфальтувати не прямоперпендикулярні тротуари, а прямі дорожки, які натоптані мільйонами кроків за 40 років цього мікрорайону. І що ви думаєте? Три-чотири людини з будинку рогом вперлись, але не дозволили прокласти тротуар. Робити опитування вже не було бажання. Тому одну "діагональ" заасфальтували, а по іншій будуть мисити багнюку і далі.

На фото зображений міждворовий проїзд до капремонту, після капремонту, далі заасфальтована доріжка, яка була натоптана людьми і точно така ж доріжка, яку не дозволили заасфальтувати мешканці.

Між першими двома фото було два місяці майже війни. Війни кого з ким? Вирішуйте самі. Управління ЖКГ розпочало капітальний ремонт міждворових проїздів будинків Рокоссовського 17, 19, 21, 23, 27 та Освіти 26 м.Чернігова. Наче б то хто може бути проти. Але не все так просто. Спочатку мешканці будинків Рокоссовського 23 та 27 попросили збільшити кількість паркувальних місць і мені здалося це логічним. Поспілкувавшись з мешканцями, я зрозумів, що не всі цього хочуть і тому запустили процес збору підписів. Результат був не дивний - більшість мешканців обох будинків підтримали ідею збільшення паркувальних майданчиків, про що я подав в Управління ЖКГ депутатське звернення і Управління надало відповідь, що проєкт буде

Тепер про демократію. За цей час було проведено шість зборів підписів. Особисто я приймав участь в одному зі зборів підписів за/проти паркувальних місць вздовж проїзду. Я бачив, як під час опитування зацікавлена особа, яка мешкає в кутовій квартирі будинку Рокоссовського 19, прямо в моїй присутності "перековує" людей, яких взагалі не цікавить та парковка, але вона їм і не заважає, на те, щоб проголосували проти. Навіть одна бабуся проголосувала "ЗА", але поки ми обійшли інший під'їзд її "передали" і вона змінила своє волевиявлення. Потім ми знайшли людину, якій розказували, що збирають підписи проти зпилування дерев, щоб отримати його підпис проти паркувальних місць. В мене є його заява з приводу цього.

Які з цієї історії я зробив висновки. 1) По будь-якому питанню були люди, які "за" і вони розуміють чому, і є люди які "проти" і вони теж мають аргументацію. Але разом цих людей не більше 25-40 відсотків. Інші 60-75% людей, яким все одно. Їх можна "перекувати" на будь-яку сторону. Все залежить від того - хто з якими аргументами прийде. В будинку Рокоссовського 21 багато людей сказали, що голосували проти тротуару просто тому, що їх попросив Олег з шостою під'їзду... Тобто, реально проти тротуару було 6-7 людей в одному будинку і стільки ж з іншого і тепер весь мікрорайон буде ходити по проїзду без тротуару. 2) Більшість людей не цікавить правда і якась узагальнена думка громади. Їх не цікавить чесне опитування, їх цікавить просування своєї позиції. "... Я хочу тут тінь і затишок і мені пофігу, що всім іншим це дуже незручно..." Особисто я таку позицію дуже розумію. Але, якщо ми хочемо персонального комфорту, як в селі, то жити треба у приватному будинку. Якщо ви обрали для проживання місто з його інфраструктурою, то враховувати треба думку більшості.

Чому все так? Тому що у людей немає відповідальності за своє рішення? Хто з них потім скаже, що це саме він підписався проти тротуару? І нажаль наша доля в руках саме тої 60-відсоткової більшості, якій все одно...

Вітаю! Ми маємо пам'ятник маразму демократії. Завдяки "думці" мешканців будинків Рокоссовського 19 та 21 м.Чернігова вздовж міждворового проїзду немає тротуару. Перемога чи зрада?

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЦІКАВИТИСЬ ПОЛІТИКОЮ

Даниїл Лемешко
член Виконкому ГО «Поступ»

Джерело фото

Сподіваюсь, що для Вас не секрет, що таке політика і нащо вона людям. Ви вже розумієте, доживши до своїх років, що є «Система», яка регулює все на світі, що стосується людини. Схема роботи цієї «Системи» і є політика. Простіше кажучи, на питання, що Ви будете сьогодні їсти, скільки у Вас буде дружин і яким саме повітрям ви будете дихати, відповідає саме політика.

Отже, **причина перша** тримати ніс по вітру політики - власна пряма вигода. Саме так! Бізнесмени рівня капіталізації трошки вище дрібно про це чудово знають! Здогадайтесь, в кого більше шансів в бізнесі? У депутата місцевої ради, районного чиновника, громадського активіста чи просто «чесного» бізнесмена?! І тут справа не в корупції чи кумовстві, а в банальному доступі до інформації та влади. До того ж зв'язки ще ніхто не відміняв! В політику йдуть зазвичай активні, відкриті люди, які можуть доповнити Вашу команду однодумців,

або поділитись власними ідеями щодо правильного політичного курсу. Зрештою, завжди приємніше спілкуватися з тими, хто йде вперед.

Звідси і **причина друга** – фінансова безпека. Всі бачили, як компанію Вконтакте безсоромно віджали політичні структури. Сюди ж і історія з ЮКОСом і Приватбанком, і ще безліч прикладів. І не тільки на території пост-совку, по всьому світу! Політична вага може як нанести удар по конкурентах, так і захистити від нього.

Причина третя – Самореалізація. Якщо Ви поза політичним процесом, то для суспільства Ви – ніхто і звати Вас – ніяк. Будь-які зауваження, пропозиції, скарги приймаються виключно при певній політичній вазі. Інакше, все, що ви робите, вплине тільки на ваше оточення. Щоб зреалізувати будь-які соціальні амбіції, треба не просто йти в політику, а йти туди усвідомлено, організовано і добре підготувавшись.

Причина четверта – особиста безпека. Саме здатність аналізувати політичні процеси зможе забезпечити Вас від зомбування чимись політичними інтересами. Людина, яка не володіє політичним інструментом, банально не зможе правильно скористатися інформацією, якою володіє. Звідси величезна вірогідність мимоволі захищати чужі інтереси ціною власного добробуту, а інколи життя.

І наостанок, **п'ята причина** - тренування власних якостей. Перебування в постійному політичному процесі – дуже серйозне розумове та нервово навантаження, яке не кожен витримає. Для когось це закінчується глибокою депресією, для когось серйозними психічними розладами, на кшталт параної, але більшість гартує свої волю та розум до людської межі. Таким людям невідомо лінь, розпач, розгубленість...

На цьому етапі може з'явитися цілком природна для людини думка – «Ну і гори політика вогнем! Нічого не

Не хочеш роками системно наполегливо працювати в команді по зміні системи влади?

Не хочеш фінансувати тих, хто працює?

Розказуєш, що політика тебе не стосується?

Вважаєш, що не ти винен Україні, а типу щось там Україна повинна тобі дати?

То закрій рота і не п'ятакай про те, як в Україні херово живеться.

Це ти винен в тому, що всюди жопа!!!

Це ти ВОРОГ України!!!

Сергій Солодкий
член Ради ГО «Поступ»

хочу! Як накерує, так і буде! Відчепитись від мене і дайте спокійно жити і працювати.» Думка хороша, правильна і взагалі людська у біологічному значенні...

Коли такі думки приходять в голову, згадайте корів на фермі. Від них відчепилися, їх не грузять політикою і дають спокійно працювати. Просто періодично ми їмо їхніх дітей, шкіру здираємо на одяг, а коли це економічно доцільно, забиваємо десятками мільйонів. Те саме і з людьми. Тільки, звісно, не так очевидно.

ДЕЯКІ ДУМКИ СТОСОВНО ЧЛЕНІВ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Михайло Сімаченко
член ГО «Поступ»

За завданням редакції нашої газети мені потрібно було організувати процес по написанню статті. Заодно було бажання залучити членів нашої громади до спільної роботи та активності в сфері наповнення газети, а саме головне, допомогти нашому шановному редактору Дмитру Тацію в його непростій та дуже важкій (і я в цьому впевнився) роботі. Задача складалась з декількох нескладних етапів. Етапи ми обумовили з Дмитром, спираючись на його досвід. Я, починаючи цю роботу, не сподівався на таку реакцію Поступівців. Обдзвонюючи членів нашої організації, я зрозумів, що деяким людям і нафіг не здалась ця робота. Суть першого етапу була проста – взяти в телефонному режимі інтерв'ю у експерта (назвемо його так). Кількість питань - аж три і одне уточнююче, якщо потрібно. Питання були підготовлені і придумувати їх не треба. Контакти бралися з всім нам відомого файлу АВС.

Відповіді були різні, від «А чому я?», до «Та я в «Поступі» вже давно, я і так знаю, що він (експерт) відповідь». Додав, що з моєї сторони прохання звучало не в ультимативній формі, а щось типу «якщо ви маєте бажання і час, та хочемо залучити до роботи як можна більше людей». На що отримав відповідь «А ви вважаєте, що я не активний!?!». Та я звідки знаю, хто і де задіяний? Як протилежний приклад, один з поступівців в нормальній, не нервовій формі повідомив,

що він зараз зайнятий і залюбки допоміг би, але саме зараз закінчує статтю в газету. Я подякував йому і ми приязно попрощалися. Хочу додати, що перед тим, як почати обдзвонювати, я попросив Дмитра приблизно вказати тих людей, хто недавно вже був задіяний для виключення праведного обурення в вигляді фраз «Та ви задовбали, я ж лише вчора(тиждень, місяць тому) давав матеріал». В результаті я таки знайшов людину, яка погодилась виконати цю роботу, правда після цього зв'язок урвався і навіть абонент вже поза зоною досяжності. Але навіть за те, що людина не послала, куди подалі, я щиро вдячний.

Повторюсь, я був дуже неприємно здивований реакцією на моє прохання. І це не люди з вулиці, це дійсні члени організації. Можливо, ті, до кого я дзвонив, вважають, що я отримую моральне задоволення від дзвінків до них, то це не так. Особисто мені важко розпочинати розмову з незнайомою людиною. А я думаю, зараз швиденько все зробимо і крапка, але де там. А в результаті приходиш до висновку, що надіяється треба лише на себе. І також розумієш, яка важка робота у Дмитра, йому приходиться з таким стикатись частіше.

Пишу даний текст не для коментарів. Можливо краще, щоб їх взагалі не було. Це скоріше текст для роздумів. Хочу також нагадати, що в тексті заяви на вступ до ГО «Поступі» сказано, що новий член організації повинен брати участь в одному з напрямків. Ну не зможе Твердохліб сам один зсунути справу з мертвої точки.

P.S.: Стаття написана вже після того як емоції вляглися, іншаке було б багато нецензурних слів.

Коментар до статті

Максим Твердохліб
голова Ради ГО «Поступ»

Хочу додати, що таких членів, які тільки внески платять і ні на що більше нездатні, у нас поступово стає все менше і менше. Рано чи пізно буде одне з двох. Або вони усвідомлять, в якій організації знаходяться і зрозуміють, що мають хоч щось робити для перемоги. Або вони залишать організацію. Або самостійно залишать, або ми їм допоможемо. Це процес вже йде. А для того, щоб прискорити цей процес очищення, нам потрібно прискорити процес залучення НОВИХ кадрів. З тим, що написав Михайло, стикається регулярно кожен член Виконкому! Регулярно! Але позитив в тому, що це крижане небажання здійснювати спільні дії все-таки розтоплюється завдяки тим, хто має палке бажання до Перемоги! І кількість таких палких наших товаришів постійно збільшується.

Нам нема чого ховати. Ми відкрита організація. І наші проблеми - це проблеми зростання нашого руху. Ми ж знаємо, що поки що в Україні нема на кого розраховувати, крім як на "Поступ". Окрім того ми прямо кажемо, для чого нам потрібні нові кадри. Багато нових кадрів. Щоб побудувати міцну силу. А баласт? А баласт поступово відвалиться.

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201__ Р.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»
КОД ЄДРПОУ: 26089233, РАХУНОК №: 26006053170170
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: КИЇВСЬКЕ ГРУ ПАТ КБ ПРИВАТБАНК м.КИЇВ
МФО: 321842

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р.

Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Адреса: 04119, м. Київ-119, а/с 113.

Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1452 примірників.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua